ఎన్.టి.ఆర్ పురాణ పాత్రలు

– డా. నందమూరి లక్ష్మీపార్వతి

డా.లక్ష్మీపార్వతిగారు డాక్టరేట్ కోసం సమర్పించిన సిద్ధాంతగ్రంథం **‘ఎన్.టి. ఆర్ పురాణపాత్రలు – భారతీయ పురాణ సంప్రదాయం చలనచిత్ర శైలీకరణ‘** కౌముది పాఠకులకోసం ప్రత్యేకం..!!

(గత సంచిక తరువాయి)

భూదేవి ప్రత్యక్షమైనప్పుడు అయోధ్యను అల్లకల్లోలం చేయటం భీభత్సరసం. ప్రతి సంభాషణ అర్ధవంతంగా ఉన్నాయి. తనతో వచ్చేయమన్న తల్లితో సీత నీ కడుపున పుట్టినందుకు రఘువంశం మెట్టినందుకు రామచంద్రుని చేపట్టినందుకు రవికులాలంకారుడైన బిడ్డను కని వారికప్పగించి ఆనందంగా వస్తాను అంటుంది. అలాగే తన మాట నిలబెట్టుకున్న తల్లి భూదేవి అంతటి సహనాన్ని ప్రదర్శించి చివరలో ఆమెలోనే కలిసిపోతుంది.

వాల్మీకి సీతాదేవిని లోకపావనిగా అందరకు పరిచయం చేస్తాడు. పవిత్రమైన ఆశ్రమంలో సీతాదేవి లవకుశులను ప్రసవిస్తుంది. వాల్మీకి రామాయణంలో శత్రుఘ్నుడు రావణాసురుని చంపటానికిపోతూ, ఆ రాత్రి వాల్మీకి ఆశ్రమంలో విడిది చేసినట్టు సీతాదేవికి ఇద్దరు బిడ్డలు పుట్టినట్టు విన్నాడని వ్రాసారు.

"శత్రుఘ్నుడు రావణాసురుని మీదకు యుద్ధమునకు బోవుచు వాల్మీకి ఆశ్రమమందు సేనతో విడిది చేసెను... ఆ రాత్రి సీతాదేవి కవల కుమారులగనెనని వినెను. తిరిగి మరల రామదర్శనమునకు బోవునపుడు వాల్మీకి ఆశ్రమమునకు రాగా పన్నెండు సంవత్సరాల వయస్సుగల బాలురు రామాయణం గానం చేసిరి."

(వావిలికొలను సుబ్బారావు ‘మందరము‘ 212 - 339 పేజీ బాలకాండం)

వాల్మీకి తన శిష్యులను అద్భుత సంగీత గాయకులుగా తీర్చిదిద్దాడు. తాను రాసిన రామాయణాన్ని చక్కటి పాటలుగా కూర్చి చిలుక పలుకుల్లా వారి చేత పాడించాడు.

ఆశ్రమంలో లవకుశులు..

ఉ||రాజకుమారులా జలధి! రాజకుమార యశోవిభాసులున్
రాజిత ధర్మవేత్తల పరాజిత తేజులు మంజుల స్వర
భ్రాజితులున్ నిజాశ్రమ నివాసులు ప్రాజ్ఞులు సామగానవి
ద్యాజయశోభితులలో కుడల వాఖ్యులు నిశ్చల వేదనిష్టలున్ - 213.

(వావిలికొలను సుబ్బారావు 'మందరం' 340వ పేజీ బాలకాండం)

బాలకులు అయోధ్య వస్తారు. అక్కడ వినుడు వినుడు రామాయణ గాథ వినుడీ మనసారా అంటూ రామాయణం గానం చేశారు. సముద్రాల రాఘవాచార్యగారు రచించి, ఘంటసాల సంగీత దర్శకత్వం వహించిన రామాయణపు పాటలు పి.సుశీల, లీల పోటీ పడి పాడిన పాటలు చాలా ప్రజాదరణ పొందాయి. చిత్ర నిర్మాణంలో ఐదేళ్ళ తేడా పిల్లల్లో కనిపించింది. ఒక్కసారిగా పెద్దవాళ్ళయ్యారు.

తరువాత శ్రీరామచంద్రుడి అంతఃపురంలో రామాయణ గానం చేస్తారు. ఆ పాట విని రాముడు ముగ్ధుడవుతాడు. వేషం మునికుమారులైనప్పటికి శుభరాజ లక్షణములు కలిగి ఉన్నారని రాముడంటాడు.

చం॥అదిగని రామచంద్రుడు ధరాధిప లక్షణ లక్షితాంగులై
పొదలిక మౌని వేషముల బూనినవారి గుణశీల వాఢ్యులై
సదమల హృత్త పస్వులయ జాన వారల నాకునున్ శుభ
ప్రద సుమహోనుభావ కథ బాడెడి వారి వినుండు సాధువుల్.

(వావిలి కొలను సుబ్బారావు 'మందరము' 234 పద్యం 365 పేజీ బాలకాండం)

ఈ చిత్రంలో కూడా బాలకులను చూచి రాముడు అనుభూతి చెందే దృశ్యాన్ని రామారావుగారు ఎంత గొప్పగా అభినయించారో చెప్పలేము. తరువాత అశ్వమేధయాగం చేయటం, బాలకులు అశ్వాన్ని బంధించటం, తండ్రీకొడుకుల యుద్ధం, మొదలైన ఘట్టాలు జరుగుతాయి. "భక్తితో రామాయణాన్ని పఠించిన మీరు అశ్వాన్ని పట్టటం నమ్మలేకపోతున్నాను" అని వారితో అంటున్న సన్నివేశంలో రామారావుగారు పోతపోసిన విగ్రహంలా గంభీర వీర సుందరమూర్తిగా భాసించారు. తండ్రీ తనయుల మధ్య సంభాషణ కటువుగా ఉంది. రాముడిని అంతంత మాటలనటం జానికిని అడవికి పంపాడనే ద్వేషం లవకుశల్లో రగలటమే కారణం. చిత్రదర్శకుడు సీత పాత్రను పూర్తిగా సమర్థించినట్లు కనిపిస్తుంది.

ఏమన్నారు నా ప్రజలు దుర్మార్గులా మీ మాటలతో నా మనసును చీల్చేస్తున్నారు. ప్రాయాన్ని మించిన ధర్మపన్నాలు మాట్లాడుతున్నారు. నిజంగా మునికుమారులేనా?

ఎంతో శాంతగంభీరమూర్తి కనిపిస్తారు.

"రణమో, శరణమో చెప్పుమా రామచంద్రా" క్షత్రియ బాలకులకు ఆ పౌరుషం ఉండతగిందే. కానీ పెద్దల పట్ల అవిధేయత కనిపిస్తుంది. "అట్టి లోకైక వీరునితో పోరాడితేనే కీర్తి, నీ వంటి కోతితోకాదు" అన్న నామం మత్తులో పడి హనుమంతుడు వెళ్ళిపోవటం. దర్శకుడు తనకనుకూలంగా కథ మలచుకున్నాడనిపించింది. లేక రాముడికంటే నామం గొప్పదని చెప్పాలనో! ఇంద్రజిత్తును ఓడించిన లక్ష్మణుడు పిల్లల చేతిలో అర్భకుడిగా ఓడిపోవటం పండ్రెండు సంవత్సరాలకే అన్ని విద్యల్లో ఆరితేరటం అటుంచి లేత శరీరాలు ఎంతవరకు అంతటి యుద్ధాన్ని చేయగలవు అనేవి కథకు సంబంధించే ప్రశ్నలు. ఆ ప్రశ్నలకు సహేతుక సమాధానాల కంటే మించి పిల్లల చేత న్యాయం చేయించారనడంలో కళాసంతృప్తి కలుగుతుంది. సీత రావటంతో యుద్ధం ముగుస్తుంది. తండ్రీ కొడుకులు పరస్పరం కలుసుకుంటారు. సీత భూమిలో ప్రవేశిస్తుంది. రాముడు దుఃఖించి లవకుశులను రాజ్యాభిషేకం చేయటంతో కథ విషాదాంతమవుతుంది.

రావణుడు

సూత పురాణ కర్త రామస్వామి చౌదరిగారి యధార్థ రామాయణంలో చెప్పబడినట్లుగా శ్రీమద్రామాయణ తత్త్వకథనమనే పుస్తకంలోని ఈ మాటలు పరిశీలిస్తే రామారావుగారు ఈ పాత్రను ఏ దృష్టితో పోషించారో వారిమీద రామస్వామి చౌదరి గారి ప్రభావం ఎలా ఉందో తెలుసుకోవటానికి సీతారామకళ్యాణం, భూకైలాస్ చిత్రాల్లో ధరించిన పాత్ర ఉపకరిస్తుంది. రావణ పాత్రను మిగిలిన వాటికంటే గొప్పగా చేసి చూపించారు.

"రావణుడు వేదవేత్త. బ్రహ్మజ్ఞాని, మహాభక్తుడు. మహావీరుడు, సుందరాకారుడు. అతుల రాజనీతిజ్ఞుడు మహాకవి, భాతృప్రియుడు. జాత్యుద్ధారకుడు వివేకి, వైయాకరణుడు రావణకారికులు లక్షణ గ్రంధములందు ఉదాహరణముగా నీయబడి అచ్చటచ్చట బొడగట్టుచుండును" - పేజీ 218. శ్రీమద్రాయణ తత్త్వ కథనం.

అలాగే సురవరం ప్రతాపరెడ్డిగారు రాసిన రామాయణ విశేషములు అనే పుస్తకంలో ఈ మాటలు కూడా గమనార్హాలు.

"రావణుడు మహాబలాఢ్యుడు. అనేక దేశాలను జయించినవాడు. శత్రుభయంకరుడు విషయాసక్తుడు. సీతను కామించి ప్రపంచమందు శాశ్వత అపకీర్తి పొందినాడు. ఈ సందర్భంలో దుర్యోధనునికి రావణునికి గల తారతమ్య మెరుగవలెను. రావణుని చెల్లెలగు శూర్పణఖ యొక్క ముక్కు చెవులు కోయించినవాడు రాముడు. ఖరదూషణాదులు 14000 మందిని సంహరించినది రాముడు దానికి ప్రతీకారం చేయదలచాడు రావణుడు. రాముడు ఆర్యుడు. రావణుడు రాక్షసుడు భిన్నజాతులకు చెందినవారు. దుర్యోధనుడు ధర్మరాజు అన్నదమ్ముల కుమారులు. జ్ఞాతులు ద్రౌపది దుర్యోధనునికి వదినె వరుస. ఆమెను జూదంలో గెలిచాడు దుర్యోధనుడు. ఆమెను తన తమ్ముని చేత సిగపటి లాగించినాడు. నిండు సభలో ఆమెను దిగంబరంగా చేయించినాడు. నా తొడపై కూర్చుండరమ్మా అని ద్రౌపదిని పిలిచినాడు. కాని రావణుడు ఒల్లని సీతను బలాత్కారకామమునకు గురిచేయలేదు. తన కుమారులు, బంధువులు, తమ్ములు నాశనమైనప్పుడు కూడా సీతను చంపలేదు" (- పేజీ 192, రామాయణ విశేషములు.)

రావణునికి గల బంధు ప్రీతిని, యుద్ధంలో తమ్ముడు చనిపోయినప్పుడు అతడి దుఃఖాన్ని వాల్మీకి కూడా తన రామాయణ గ్రంథంలో రావణుడి స్వభావాన్ని బాగా వర్ణించారు. ఇదంతా చెప్పటం రామారావుగారి రావణాభిమానాన్ని పొగడాలనో వారిని సమర్ధించాలనో కాదు. సహజంగా ఉన్న రావణుని ఉన్న గుణాలని రామారావుగారు గుర్తించటమే కాదు. ఇన్ని మంచి గుణాలలో ఒక్క లోపమున్నందువల్ల అతడు కథానాయకుడు కాలేకపోయాడనే ఆవేదన కూడా కనిపిస్తుంది.

మామూలుగానే బరువుగా బలంగా ఉండే పాత్రలంటే ఇష్టపడతారు. ఆ పైన వైవిధ్యం కోసం ఆయన పడే తపనే ఇన్ని పాత్రల పోషణ. దానికి తోడు ప్రయోగాత్మకత. ప్రతిపాత్రలో ఏదో మంచి ఉంటుందని నమ్మే స్వభాం. అందుకే చరిత్రని తిరగ వ్రాసారు. దానికి ఆధునిక సంస్కరణ వాదుల సిద్ధాంతాలు కూడా దోహదం చేసాయి. వారి మాటల్లో ఈ పాత్ర గురించి విందాం.

"మొదటిసారి రావణ పాత్ర ధరించినప్పుడు నాకు అందులో ఉన్న గొప్పతనం అర్ధమైంది. రావణాసురుడు అనుకోగానే భయంకరాకారం. ఆడవాళ్ళను వేధించేవాడు. క్రూరుడైన రాక్షసుడు. పదితలకాయలతో వికృతంగా ఉంటాడు. అనే భావనలో ఉంటాము. కానీ రామాయణాన్ని బాగా చదివి అర్ధం చేసుకోగలిగితే అతని వ్యక్తిత్వమే వేరు. అనుకోగానే ఈశ్వరుడిని ప్రసన్నం చేసుకోగల మహాతపస్వి. అష్టదిక్పాలకులు తన ఇంటి పరిచారకులుగా ఉపయోగించుకున్న మహాబలవంతుడు. ఇందుకు ఎన్నో సంస్కృత కావ్యాలు, తెలుగు పుస్తకాలు ఉదాహరణగా వున్నాయి. ఇంతెందుకు ఆయన స్వయంగా కవి, భావకుడు. ఈ భావనలన్నీ వున్నవాడు క్రూరుడెలా అవుతాడు. అతనిలో లలితమైన ప్రేమ భావన కూడా ఉంది. అందుకే అతడు తన ఆధీనంలో ఉన్న సీతను ఏనాడూ తాకాలని కూడా ప్రయత్నించలేదు. అతడు మహాభక్తుడు. అతడు రచించిన మహన్యాసం వల్లించనిదే శివార్చన పూర్తికాదు. అతని పాండిత్యం భాషా వైదుష్యం కవితాభినివేశం పూర్తి అలౌకిక ఆధ్యాత్మికత మూర్తిగా నిలబెడతాయి. అంత గొప్పవాడు కనుకనే స్వయంగా కవి, భావకుడు మహావిష్ణువు అతనిని వధించటానికి అవతారమెత్తవలసి వచ్చింది."

వారి మాటలను విశ్లేషిస్తే, రావణుడి పాత్రను ఎంత హేతుబద్ధంగా అధ్యయనం చేసి ఆ పాత్రను పోషించారో అర్ధమవుతుంది. పై మాటల్లో ఒక్క పొల్లు లేదు. రావణుడి గురించి చదివిన వాటిల్లో ఇవన్నీ ఉన్నాయి. లోకం ఒక్క లోపాన్నే పెద్దది చేసి అతని సుగుణాలన్నింటిని మరుగున పరిచింది. దానికి తోడు రాముడి పాత్రను గొప్ప చేయటానికి రావణ పాత్రను ఘోరంగా చూపించారనే

సానుభూతి కలగక మానదు. అసలు ఇబ్బంది ఏమిటంటే సినిమాల్లో మిగిలిన జానపద కళారూపాల్లో అత్యంత భయంకరంగా కనిపించే రావణాసురుడు ‘భూకైలాస్‘ సినిమాలో చాలా అందంగా దర్శనమిస్తాడు.

భూకైలాస్

ఎ.వి.ఎం ప్రొడక్షన్స్ వారు శంకర్ గారి దర్శకత్వంలో 1958లో నిర్మించిన "భూకైలాస్" చిత్రానికి మంచి పేరు వచ్చింది. అగ్రనాయకులిద్దరూ పోటీగా నటించిన ఈ చిత్రాన్ని ఒక మరపురాని కళాఖండంగా చేశారు. సముద్రాలగారి పాటలు మాటలు అత్యంత ప్రజాదరణ పొందాయి. భూకైలాస్ కంటే ఎన్.ఎ.టి బ్యానర్స్ కింద తీసిన సీతారామకళ్యాణం బాగా విజయాన్ని సాధించింది. మూడు సంవత్సరాల వ్యవధిలో రామారావుగారు రెండుసార్లు ‘రావణుడి‘గా నటించారు. నిజానికి భూకైలాస్ రావణ పాత్ర హుందాగా ఉంది. కథాపరంగా రావణాసురుడి లక్షణాలన్నీ అందులో చిత్రితమయ్యాయి. అయితే సీతారామకళ్యాణం రావణాసురుడు మరింత నిండుగా అగుపిస్తారు. శరీరాకృతి అప్పటికి మారింది. రెండో చిత్రంలో రావణాకృతి ఫరవాలేదనిపించింది. మొదటి చిత్రంలోనే ఎంత తెచ్చి పెట్టుకున్నా ఈ గంభీరత అంతగా అగుపించదు. అయినా భూకైలాస్‌కు మంచి పేరు వచ్చింది.

రావణుడి సభా ప్రవేశంతో చిత్రం మొదలవుతుంది. కొలువుకూటం చిన్నదిగా ఉంది. లంకేశ్వరుని అట్టహాసం లేదు. ‘ఈ ఆనంద సమయంలో మీమీ మనోరథాలు నెరవేర్చాలనే కోరిక‘ అంటున్నప్పుడు రామారావుగారి గొంతు గంభీరంగా ఉన్నా ఇంకా నిండుదనం ఉంటే బాగుండుననిపిస్తుంది. విభీషణుడు శాంతి సౌఖ్యాలు కోరుకుంటాడు. కుంభకర్ణుడు నిద్ర కావాలనుకుంటాడు. పరిమిత బలం కలిగిన నరుల మీద యుద్ధం ఎందుకు అమరుల మీద దండెత్తుదాం అంటారు తక్కిన మంత్రులంతా. అప్పుడు రావణుడు వికటాట్టహాసం చేస్తాడు.

వికటాట్టహాసంలో కూడా అందమైన నవ్వు పెదాలపై కనిపిస్తుంది తప్ప క్రూరత రాలేదు. వేషం వేసినంత మాత్రాన రావణాసురుడు ఇలాగే ఉంటాడని ఒప్పుకోవాలని లేదుగా. రామారావుగారి భావానికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి తప్ప ఆకారానికి కాదు. సుందరకాండలో హనుమంతుడు సీతను వెతుకుతూ రావణాంతఃపురంలో నిద్రిస్తున్న రావణుని చూసి భీతిచెందుతాడు. హనుమంతుడంతటి బలశాలికే భయాన్ని కలిగించేదట, ఆ రూపం. ఈ సందర్భంలో గోపీనాథ రామాయణంలోని వర్ణనను పరిశీలిద్దాం.

"నీల జీమూత సంకాశుండును ప్రదీప్తోత్తమ కుండలుండును మదపూర్ణిత రక్తాక్షుండును, మహాబాహుండును. మహారజత వాసుండును, దివ్యాభరణ భూషితుండును, మహావీరుండునై తటిద్గణ సంవృతం బైన సంధ్యారక్త తోయదంబు చందంబున సుగంధి రక్తచందనానులిప్త శరీరంబు రత్నహారకృతంబై గ్రాల సవృక్ష గుల్మాఢ్యంబైన మందరంబు కరణి శయనించి మహానాగంబు భంగి నిద్రించుచున్న రావణు నవలోకించి పరమోద్విగ్నుండై యప్పవననందనుండు భీతుండుంబోలె.."

అటువంటి రావణాసురుడు కోమలంగా లలితమైన చెక్కిళ్ళతో సౌమ్యమైన చూపులతో రావణాసురుడిగా ఊహించుకోవాలంటే కొంచెం కష్టమే మరి. అందుకే మొదటిసారిగా అందమైన లేతగా వున్న రావణాసురుడిని చూసామనిపిస్తుంది. రామారావుగారెంత భయంకరంగా నటించాలన్నా, ఆ హావభావాలు భయంకరంగా చూపించటం కష్టమే అయింది. అయితే మూర్ఖత్వం, అమాయకత్వం అనే ఈ రెండు భావాలను బాగా పోషించగలిగారు.

రావణుడి బాధలు తట్టుకోలేక దేవతలు బాధపడుతుంటే నారదుడు సలహా చెపుతాడు. రావణుని బలం అతని తల్లి. ఆమె భక్తి వల్లనే అతడు విజృంభిస్తున్నాడు. ఆమె పూజను ప్రాతఃకాలంలో భగ్నం చేస్తే అతడు బలహీనపడతాడని ఉపాయం చెపుతాడు. సముద్రునిలో జొరబడి ఇంద్రుడు పెద్ద తరంగాల రూపంతో ఆమె పూజిస్తున్న సైకతలింగాన్ని ముంచేస్తాడు. తల్లి దుఃఖం చూసి రావణుడు మండిపడతాడు. ‘అమ్మా ఇది ఆ దేవతల పన్నాగం. విష్ణువు మీదే దండెత్తుతాను‘ అంటాడు. విష్ణుద్వేషం మంచిదికాదని ఆమె వారిస్తుంది. ఈ లంకాధిపతి శివుడికే దాసుడు. నా స్వామికి నయవంచకుడైన విష్ణువుతో సామ్యమా అని నిరసిస్తాడు. అందుకే కారణ

జన్మడు. మహనీయ గుణాలు కలిగిన రావణుడు రాక్షసుడుగా నీచుడిగా చిత్రించబడడానికి కారణం అతని విష్ణుద్వేషం. అందుకే వైష్ణవులు అతడిని అంత భయంకరుడిగా చిత్రీకరించాడు.

శివుడిని మెప్పించి ఆత్మలింగం తీసుకురమ్మంటుంది కైకసి. 'పరమశివుడిని శాంతపరుస్తాను. నా తపస్సుతో ఆయన్ని మెప్పించి శివుని ఆత్మలింగం తెస్తాను.' ఈ మాటల్లో ఎంత ఆత్మవిశ్వాసం. రామారావుగారి కళ్ళల్లో పట్టుదల. తనే దాన్ని సాధించబోతున్న భావాన్ని చూపారు.

పాతాళాధీశ్వరుడైన యముడికి అతడి మంత్రి రావణాసురుడి భక్తి ప్రపత్తులు అతని నియమనిష్టలు. పరాక్రమం గురించి చెప్పి తానైతే విష్ణు ద్వేషి అని చెబుతాడు. ఇక్కడే రావణ స్వభావాన్ని అతడి అర్హతల గురించి గొప్పగా చెప్పబడింది. అతన్ని ఒక కథానాయకుడిగా చేయడం జరిగింది. ప్రతికథా నాయకుడు అసలు కథానాయకుడయ్యాడు. మయుని కూతురు మండోదరి రావణుడుని ప్రేమిస్తుంది. అభినయం పరంగానే కాదు. ఆత్మలింగం కోసం తపస్సు చేసిన సన్నివేశాన్ని చిత్రకథనపరంగా కూడా చాలా బాగా తీసారు. తపస్సులో వివిధ దశలను బాగా చూపారు. 'నీలకంధరా, దీనబాంధవా రారా నన్ను కాపరా' అంటూ శివభక్తిని పండించారు. సముద్రాలగారు. చక్కటి భక్తి సాహిత్యం, మృదువైన సంగీతం, రామారావుగారి నటన ఈ సన్నివేశానికి ప్రాణం పోసాయి. ఆలోచిస్తే రావణుడిలోని క్రౌర్యానికంటే మిగిలిన సుగుణాలను రామారావుగారు బాగా పోషించారనిపించింది. అతని తపస్సుకు పరాకాష్టగా చూట్టూ పుట్టలు పెరిగాయి. పాములు తిరిగాయి, గడ్డం, మీసాలు పెరిగాయి. ఇంద్రుడు పంపిన అప్సరసలకు కూడా అతడు చలించలేదు.

చివరకు శివుడు పార్వతితో దర్శనమిస్తాడు. ఆత్మలింగం పోనీయకుండా చూడమని పార్వతి కోరటంతో విష్ణువు తన మాయను రావణుడిలో ప్రవేశపెట్టి ఆత్మలింగం బదులు పార్వతినే కోరుకునేటట్టు చేస్తాడు.

ఇక్కడనుండి రావణుడి అమాయకమైన మూర్ఖత్వం ప్రారంభమవుతుంది. పట్టిన పట్టు విడవని కార్యసాధకుడు. ఆత్మాభిమాని. తాననుకున్న లక్ష్యం చేరేదాకా విశ్రమించడు. మాఘుకావ్యంలో ఈ రావణాసురుని మనస్తత్వం బాగా వర్ణించబడింది.

"ప్రభుర్బుభూషుః భువన త్రయస్య
యశ్శిరోతిరాగాద్దశమం చికర్తిషుః
అతర్క్యయద్విఘ్నమివేష్ట సాహసం
ప్రసాదమిచ్ఛాసదృశం పినాకినః

మాఘుకావ్యం - ద్వితీయాశ్వాసం.

ప్రభువు కాగోరిన రావణుడు తన పదితలలు శివుడికి సమర్పిస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేసి యజ్ఞకుండలో తొమ్మిది శిరస్సులిచ్చేసరికి శివుడు ప్రత్యక్షమవుతాడు. పదో శిఅరస్సు ఇచ్చాకే మళ్ళీ రమ్మని కోరాడట.

దీని ద్వారా అతని మనస్తత్వం అర్థం అవుతుంది. ఈ నటనను యథోచితంగా పోషించి రావణ పాత్రకు ఒక మంచి యశస్సుకు తెచ్చారు నందమురి తారకరామారావుగారు. పార్వతి నారదుడి ఉపాయం వలన తిరిగి కైలాసం చేరుకుంటుంది. కలహభోజనుడిగా నాగేశ్వరరావు గారి నటన చాలా సహజంగా సాగింది. నారద రావణ సంవాదం చాలా చమత్కారంగా ఉంది. అగ్రనటులిద్దరూ అభినయంలో పోటీ పడ్డారు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments